

gerne på forhånd bliver enige med arveladeren om, hvem af børnene der skal arve. Ofte er der sandsynligvis tale om stiltiende afkald. Afslag på falden arv kendes også i den form, at myndighederne spørger arvinger, om de er enige i ikke at få del i arven.

Til § 22.

Bestemmelsen om arveforskud er i overensstemmelse med gældende dansk ret, arveforordningen af 1845, §§ 10-13. Heri fremhæves dog, at arvingen kan befri sig for at tåle afkortning, når det modtagne tilbagegives i uforringet tilstand. De nærmere detaljeregler om, hvilken værdi, der skal lægges til grund ved udregningen af forskud og beregningen af forskudsmodtagerens og de øvrige arvingers lod, som findes i arveforordningen, og som også er udformet i arvelovsudkastet af 1941, kapitel 8, har man undladt at tage med, da de er temmelig indviklede og efter al sandsynlighed normalt alligevel ikke vil komme til anvendelse efter bogstaven i de tilfælde, hvor skifte udføres af lægmand.

Bestemmelsen er ny i grønlandsk ret og vil næppe få stor betydning i hovedparten af de grønlandske boer. I større boer vil den dog kunne have praktisk interesse, og man har derfor ment, at den burde medtages sammen med reglerne om aftaler om arv, som den er et naturligt supplement til. I særlig store og indviklede boer må det antages, at kredsdommeren i henhold til bestemmelsen i retsplejeloven kapitel I § 15 vil forelægge landsdommeren sagen.

Til § 23.

Bestemmelsen om dødsgaver er overensstemmende med gældende dansk ret og arvelovsudkastet af 1941, kapitel 16, § 89. Formuleringen er som udkastets, idet dødslejgaver udtrykkeligt er medtaget. Det må understreges, at der er tale om minimumskrav til transaktionen, der også skal opfylde de krav, der stilles ved indgåelse af sædvanlige aftaler, derunder myndighed. Reglen er ny i grønlandsk ret.

Til § 24.

Bestemmelsen svarer til arveforordningens § 7 som indføjet ved lov nr. 66 af 17. marts 1954 om ændringer i arveforordningen. Den fastslår, at efterladenskaberne, hvor der ingen arvinger er, tilfalder staten som arving. I den danske regel er der bestemmelser om, under hvilke omstændigheder staten kan afstå fra at tage arv. Samme hensyn må antages at komme i betragtning efter nærværende bestemmelse, selv om det ikke udtrykkeligt siges.

Ordene „efter indhentet udtalelse fra kredsdommeren“ er indsat, efter at der i landsrådet er fremsat ønske om, at skifteretten får en noget større

indflydelse på, hvem arven skal tilfalde, når der ikke efterlades arvinger efter loven eller testamentet. Ministeriet har dog fundet det rettest, at afgørelsen, hvorved der efter skøn disponeres over midler, der tilhører det offentlige, træffes af dette, men således at kredsdommeren altid forinden høres.

Kapitel 3.

Boer i almindelighed.

Kapitlet indeholder almindelige regler om skifte og ved at optage de hidtil i lov nr. 271 om rettens pleje i Grønland af 14. juni 1951 og anordning nr. 212 om rettens pleje i Grønland af 26. juli 1926 indeholdte skiftebestemmelser har man samlet alle skiftebestemmelserne i arvelovsforslaget. Det er ministeriets opfattelse, at man indtil videre vil kunne klare de praktisk forekommende skifteproblemer ved hjælp af reglerne i dette og det følgende kapitel. Udarbejdelsen af en egentlig skiftelov skønnes derfor at kunne udsættes i nogen tid, indtil erfaringer med hensyn til virkningen af den i dette forslag foreslåede kodifikation af arveretten, retsplejereformen samt ægteskabsloven med adgang til opløsning af ægteskab i levende live har nedfældet sig.

Til § 25.

Bestemmelsen erstatter retsplejeanordningens §§ 1 og 2 sammenholdt med retsplejelovens kapitel 4, § 2, idet kommunerådsmedlemmets og kommunerådets tidligere funktioner nu varetages af kommunefogeden. Det fastslås imidlertid udtrykkeligt, at også afdødes nærmeste har pligt til at anmelde dødsfaldet. En sådan pligt har ikke tidligere været bevidst formuleret og er vel heller ikke så påkrævet i ganske små samfund. Med de grønlandske byers voksende størrelse må man forudse, at der vil kunne gå længere tid, før kendskabet til et dødsfald bliver kendt af alle på stedet, og et egentligt pålæg til familie og husfæller om at underrette myndighederne om dødsfaldet bliver hermed aktuelt.

Til §§ 26-27.

Bestemmelserne erstatter retsplejeanordningens §§ 4, 5 og 6 om privat skifte og om offentligt skifte.

Til § 28.

Om begrundelsen for denne bestemmelse henvises til slutningen af de indledende bemærkninger.

Til sidste stykke bemærkes, at det i dansk retspraksis antages, at også arvingerne bekendte fordringer prækluderer; dette gælder dog ikke bekendte kreditorer i de andre nordiske stater, jfr. § 16 i anordning nr. 273 af 4. oktober 1935 om gennem-